

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ 4

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΕ ΧΩ ΔΕ
ΓΕΝ. ΓΡΑΜ. ΔΗΜ. ΕΡΓΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: ΝΟΜΟΘ. ΣΥΝΤ/ΣΜΟΥ
& ΚΩΔ/ΣΗΣ (Δ17)

Αθήνα, 8-2-2000

Αριθ. Πρωτ. Δ17α/146/2/Π.Ε/Φ.5.1.1

ΤΜΗΜΑ: α'
Ταχ. Δ/ση: Χαρ. Τρικούπη 182
Ταχ. Κώδικας: 101 78 ΑΘΗΝΑ
TELEX:
TELEFAX:
Πληροφορίες:
Τηλέφωνο: 64 29 185

ΠΡΟΣ: Τους αποδέκτες του πίνακα
Διανομής

ΚΟΙΝ.:

ΘΕΜΑ: Αποδοχή γνωμοδοτήσεων σχετικά με την εφαρμογή διατάξεων του ΚΟΚ.

Σας κοινοποιούμε συνημμένα τις γνωμοδοτήσεις αριθμ.710/1999 και 767/1999 του Δ' Τμήματος του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους.

Οι γνωμοδοτήσεις αυτές, τις οποίες και αποδεχόμαστε, αναφέρονται σε ερμηνεία διατάξεων του άρθρου 11 του ν.2696/1999 "Κύρωση Κώδικα Οδικής Κυκλοφορίας" σχετικά με τον όρο "κατοικημένη περιοχή" και τις προϋποθέσεις για την τοποθέτηση διαφημιστικών πινακίδων επιγραφών κλπ."

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΚΩΝ. ΛΑΛΙΩΤΗΣ

Αριθμός Γνωμοδοτήσεως 767/1999

Δ' Τμήμα
Συνεδρίαση της 8^{ης} Δεκεμβρίου 1999

Σύνθεση

Προεδρεύων: Κων/νος Βολτής, Αντιπρόεδρος του Ν.Σ.Κράτους.

Νομικοί Σύμβουλοι: Θεόδωρος Ρεντζεπέρης, Γεώργιος Κατράνης, Νικόλαος Μαυρίκας, Χρήστος Θωμόπουλος, Σπυρίδων Δελλαπόρτας, Σωτήριος Παπαγεωργακόπουλος, Δημήτριος Αναστασόπουλος.

Εισηγητής: Θεόδωρος Ρεντζεπέρης

Αριθμ. Ερωτημ.: Το υπ.αριθμ. πρωτ. 2749/14-9-99 έγγραφο του Υφυπουργού ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε., αρμόδιου για θέματα Γεν.Γραμμ.Δημ.Εργων και η προσαρτημένη σε αυτό από 5/8/99 αίτηση της "Ένωσης Διαφημιστικών Επιχειρήσεων Ελλάδας".

Περίληψη Ερωτημάτων: Ερωτάται: α) Σε ποιούς χώρους είναι δυνατή η επιτρεπόμενη, στις εντός κατοικημένων περιοχών οδούς, διαφήμιση (άρθρο 11 παρ.1 του νέου Κ.Ο.Κ.), β) Υπό ποιούς ειδικότερους όρους και περιορισμούς τελεί αυτή στις οδούς στις οποίες είναι εγκατεστημένοι φωτεινοί σηματοδότες ρύθμισης της κυκλοφορίας (παρ.3 ως άνω) και γ) Ποιο είναι το πεδίο εφαρμογής της διάταξης της παραγράφου 4 του ως άνω άρθρου, σχετικά με τον τρόπο τοποθέτησης των διαφημιστικών πινακίδων".

Επί των ερωτημάτων αυτών το Δ' Τμήμα του Ν.Σ.Κράτους γνωμοδότησε ως κατωτέρω:

I. Επί του πρώτου ερωτήματος:

α) Με το άρθρο 11 παρ.1 εδ.1 του κυρωθέντος με το άρθρο πρώτο του Ν.2969/99 (Α' 57) Κώδικα Οδικής Κυκλοφορίας (Κ.Ο.Κ.), ρυθμίζονται οι προϋποθέσεις τοποθέτησης διαφημίσεων κάθε είδους στα εκτός κατοικημένης περιοχής τμήματα των Εθνικών και Επαρχιακών Οδών, ενώ στο εδ. τέταρτο (τελευταίο) της αυτής παραγράφου αναφέρεται ότι με απόφαση του Υπουργού ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε. θα χαρακτηρισθούν τμήματα των κοινοχρήστων οδών, ως ανήκοντα στο πρωτεύον αστικό οδικό δίκτυο, των οποίων η ευθύνη συντήρησης τους ανήκει στην αρμοδιότητα του Υπουργείου ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε. και επί των τμημάτων αυτών, μπορεί να ορισθούν ειδικοί όροι και προϋποθέσεις για την τοποθέτηση των κάθε είδους διαφημίσεων.

Η απόφαση αυτή δεν έχει ακόμη εκδοθεί.

β) Περαιτέρω στα εδάφια δεύτερο και τρίτο της αυτής παραγράφου αναγράφεται κατά λέξη ότι:

"εδ.2. Η παραπάνω ζώνη απαγόρευσης (σημ.τοποθέτησης διαφημίσεων) περιορίζεται στα σαράντα (40) μέτρα από τις δύο πλευρές του άξονα των ανωτέρω τμημάτων Εθνικών

και Επαρχιακών οδών, που διέρχονται μέσα από κατοικημένη περιοχή, αν το επιτρεπόμενο όριο ταχύτητας στα τμήματα αυτά είναι ανώτερο των 70 km/h".

"εδ.3. Προκειμένου περί οδών που βρίσκονται εντός κατοικημένων περιοχών και το επιτρεπόμενο όριο ταχύτητας είναι 70 km/h ή κατώτερο, επιτρέπεται η διαφήμιση, με την επιφύλαξη των κατωτέρω απαγορεύσεων, στο χώρο της οδού και μέχρι τη ρυμοτομική γραμμή".

Εξάλλου, σύμφωνα με το άρθρο 1 του Ν.3155/55 οι κοινόχρηστοι δρόμοι της χώρας διακρίνονται σε Εθνικούς, Επαρχιακούς και Δημοτικούς ή Κοινοτικούς.

- γ) Από τις παραπάνω διατάξεις σαφώς προκύπτει ότι το εδάφιο 2 και οι αναφερόμενες σε αυτό προϋποθέσεις αφορά μόνο στις Εθνικές και Επαρχιακές οδούς, ενώ το εδάφιο 3 αφορά σε όλες τις κοινόχρηστες οδούς, οι οποίες βρίσκονται εντός κατοικημένων περιοχών και ως εκ τούτου, κατά την ομόφωνη γνώμη του Τμήματος, η απάντηση που αρμόζει στο πρώτο ερώτημα είναι ότι, στα Τμήματα Εθνικών και Επαρχιακών οδών τα οποία διέρχονται από κατοικημένες περιοχές, εάν το επιτρεπόμενο όριο ταχύτητας υπερβαίνει τα 70 km/h απαγορεύεται η τοποθέτηση διαφημίσεων σε απόσταση μικρότερη των σαράντα (40) μέτρων από τα όρια της οδού, ενώ, γενικά για το σύνολο των κοινοχρήστων οδών, τα οποία διέρχονται ομοίως από κατοικημένες περιοχές, αν το επιτρεπόμενο όριο ταχύτητας φθάνει μέχρι τα 70 km/h επιτρέπεται η τοποθέτηση διαφημιστικών πινακίδων, μέχρι τη ρυμοτομική γραμμή, υπό τις πρόσθετες προϋποθέσεις και της παρ.2 του αυτού άρθρου, περί της οποίας θα γίνει ειδική μνεία και ανάπτυξη, μετά την ολοκλήρωση της μελέτης και των τριών επιμέρους ερωτημάτων, διότι η παράγραφος αυτή, εφαρμόζεται και στα τρία επιμέρους ερωτήματα.

II. Επί του δεύτερου ερωτήματος:

Στην παρ.3 του αυτού άρθρου αναφέρεται ότι:

"παρ.3. Σε οδούς, στις οποίες είναι εγκατεστημένοι φωτεινοί σηματοδότες ρύθμισης της κυκλοφορίας, απαγορεύεται η τοποθέτηση έγχρωμων φωτεινών διαφημίσεων ή πινακίδων ή αναγραφών με χρώματα που χρησιμοποιούνται στη φωτεινή σηματοδότηση σε απόσταση εκατέρωθεν και ύψος μικρότερο των είκοσι (20) μέτρων από κάθε φανό σηματοδότησης".

Η παραπάνω ρύθμιση, κατά την ομόφωνη γνώμη του Τμήματος, αφορά σε όλες τις κοινόχρηστες οδούς με την πρόσθετη επιφύλαξη της εφαρμογής και των διατάξεων του δεύτερου εδαφίου της παρ.1 του Κ.Ο.Κ. προκειμένου για τις Εθνικές ή Επαρχιακές οδούς που διέρχονται από κατοικημένες περιοχές και του τρίτου εδαφίου της αυτής, ως άνω, παραγράφου, για όλες τις κοινόχρηστες οδούς, οι οποίες διέρχονται επίσης μέσα από κατοικημένες περιοχές, κατά τα ειδικότερα αναφερόμενα κατά την εξέταση του πρώτου ερωτήματος.

III. Επί του τρίτου ερωτήματος:

- α) Στην παρ. 4 του άρθρου 11 του ισχύοντος Κ.Ο.Κ. αναφέρεται ότι: "4. Με παράλληλη τήρηση των διατάξεων των προηγούμενων παραγράφων, επιτρέπεται να τοποθετούνται ή να λειτουργούν επιγραφές, που αναφέρονται στην επωνυμία ή σε άλλο διακριτικό σημείο ή τίτλο επιχείρησης που λειτουργεί παρά την οδό.

Οι διαφημιστικές ως άνω πινακίδες και επιγραφές, όπου επιτρέπεται, πρέπει να τοποθετούνται παράλληλα προς τον άξονα της οδού, εκτός από τις διαφημίσεις και τις επιγραφές των εγκεκριμένων πλαισίων και των πρατηρίων καυσίμων που λειτουργούν παρά την οδό, οι οποίες μπορούν να τοποθετούνται και κάθετα προς τον άξονα αυτής".

β) Το πρώτο εδάφιο της πιο πάνω παραγράφου αφορά στις επιγραφές, που αναφέρονται στην επωνυμία ή άλλο διακριτικό σημείο ή τίτλο επιχείρησης, οι οποίες λειτουργούν παρά την οδό -σε αντίθεση με τις διαφημιστικές πινακίδες οι οποίες δεν πληρούν τον παραπάνω όρο, δηλαδή δεν αφορούν σε επιχειρήσεις οι οποίες λειτουργούν παρά την οδό- κατ'αποτέλεσμα όμως, η ρύθμιση είναι ταυτόσημη, εφόσον και η τοποθέτηση των επιγραφών, επιτρέπεται να γίνεται, υπό τις αυτές προϋποθέσεις, οι οποίες επιβάλλονται για την τοποθέτηση των διαφημίσεων, κατά τα οριζόμενα στις παραγράφους 1, 2 και 3 του άρθρου 11 του Κ.Ο.Κ.

Το δεύτερο εδάφιο της αυτής παραγράφου, αφορά στο σύνολο των κάθε είδους διαφημίσεων και επιγραφών για τις οποίες επιβάλλει να τοποθετούνται παράλληλα με την οδό, πλην αυτών οι οποίες τοποθετούνται εντός εγκεκριμένων πλαισίων και των πρατηρίων εμπορίας καυσίμων, οι οποίες μπορεί να τοποθετούνται και κάθετα προς τον άξονα της οδού.

Συνεπώς, κατά την ομόφωνη γνώμη του Τμήματος στο τρίτο ερώτημα αρμόζει η παραπάνω αναφερόμενη απάντηση.

IV. α. Στην παρ.2 του άρθρου 11 του Κ.Ο.Κ. αναφέρεται ότι "Απαγορεύεται γενικά η τοποθέτηση επιγραφών ή διαφημίσεων ή η εγκατάσταση οποιασδήποτε πινακίδας, αφίσας, διαγράμμισης ή συσκευής σε θέση ή κατά τρόπο που μπορεί να έχει οποιοσδήποτε αρνητικές επιπτώσεις στους χρήστες της οδού ή να επηρεάσει με οποιονδήποτε τρόπο την κυκλοφορία. Ιδίως απαγορεύεται η τοποθέτηση ή εγκατάσταση των ανωτέρω σε τέτοιες θέσεις, ώστε να παρεμποδίζεται η θέα των πινακίδων κατακόρυφης σήμανσης ή φωτεινών σηματοδοτών ή να δημιουργείται σύγχυση με πινακίδες σήμανσης ή με κυκλοφοριακή διαγράμμιση ή με άλλη συσκευή ρύθμισης της κυκλοφορίας ή να τις καταστήσει λιγότερο ορατές ή αποτελεσματικές ή να προκαλέσει θάμβωση στους χρήστες της οδού και γενικά να αποσπάσουν την προσοχή τους κατά τρόπο που μπορεί να έχει δυσμενή επίδραση στην οδική ασφάλεια γενικά".

β. Από της διατύπωσης της προπαρατεθείσας παραγράφου προκύπτει ότι οι αναφερόμενες σε αυτή διατάξεις, οι οποίες δεν χρήζουν ειδικότερης ανάλυσης ή ερμηνείας, αφορούν στο σύνολο των κοινόχρηστων οδών και των κάθε είδους διαφημίσεων, επιγραφών, πινακίδων κλπ. των οποίων μπορεί να απαγορευθεί η τοποθέτηση ή χάραξη, έστω και αν συντρέχουν οι αναφερόμενες στις παραγράφους 1, 3 και 4 του αυτού άρθρου προϋποθέσεις, αν αυτό θα είχε αρνητικές επιπτώσεις στους χρήστες της οδού, των οποίων (αρνητικών επιπτώσεων) η μνεία είναι ενδεικτική και καταλαμβάνει οποιαδήποτε περίπτωση που θα είχε δυσμενή επίδραση στην οδική ασφάλεια γενικά, τούτο δε πρέπει να ερευνάται κατά περίπτωση.

Συνεπώς, κατά την ομόφωνη γνώμη του Τμήματος, εάν δεν πληρούνται οι αναφερόμενες στις παραγράφους 1, 3 και 4 του άρθρου 11 του ισχύοντος Κ.Ο.Κ. προϋποθέσεις για την τοποθέτηση διαφημιστικών πινακίδων, επιγραφών κ.λ.π. απαγορεύεται η τοποθέτησή τους, αλλά και στην περίπτωση που πληρούνται αυτές οι προϋποθέσεις, είναι δυνατόν να απαγορευθεί η τοποθέτησή τους κ.λ.π. αν αυτό θα έχει δυσμενείς επιπτώσεις στους χρήστες της οδού, των οποίων ομοίως ενδεικτική απαρίθμηση γίνεται στην παρ.2 του αυτού άρθρου.

Ο Εισηγητής
Θεόδωρος Ρεντζεπέρης

Αριθμός Γνωμοδοτήσεως 710/1999

ΤΟ ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ
Δ' Τμήμα
Συνεδρίαση της 17^{ης} Νοεμβρίου 1999

Σύνθεση

Προεδρεύων: Κων/νος Βολτής, Αντιπρόεδρος του Ν.Σ.Κράτους.

Νομικοί Σύμβουλοι: Θεόδωρος Ρεντζεπέρης, Χρήστος Θωμόπουλος, Νικόλαος Μαυρίκας, Σπυρίδων Δελλαπόρτας, Σωτήριος Παπαγεωργακόπουλος, Δημήτριος Αναστασόπουλος.

Εισηγητής: Σταύρος Σπυρόπουλος, Πάρεδρος ΝΣΚ.

Αριθμ. Ερωτημ.: Δ17α/68/5/Φ.5.11/14-7-1999 έγγραφο της Γ.Γ.Δ.Ε./Διεύθυνση Νομ. Συντ. και Κωδικοποίησης

Περίληψη Ερωτημάτων: Εάν με τον όρο «κατοικημένη περιοχή» του άρθρου 11 παρ.1 ν.2696/1999 (Κ.Ο.Κ.) εννοείται και περιοχή δομημένη και ευρισκόμενη εκτός σχεδίου και ειδικότερα η περιοχή αυθαιρέτου οικισμού. Επίσης ποια είναι η έννοια του όρου «διέλευση της οδού από κατοικημένη περιοχή» της ανωτέρω διατάξεως του νόμου και ειδικότερα θεωρείται ότι υφίσταται «διέλευση» της οδού από κατοικημένη περιοχή: α) Όταν και από τις δύο πλευρές της οδού υπάρχει σχέδιο πόλης, β) Όταν από την μια πλευρά της οδού υπάρχει σχέδιο πόλης και από την άλλη πλευρά περιοχή με αυθαίρετη δόμηση και γ) Όταν και από τις δύο πλευρές της οδού υπάρχει αυθαίρετη δόμηση.

Επί των ερωτημάτων αυτών το Δ' Τμήμα του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους γνωμοδότησε ως ακολούθως:

Από τις διατάξεις του προϊσχύσαντος Κώδικα Οδικής Κυκλοφορίας (ν.2094/92) ορίζονταν, μεταξύ άλλων, ότι για την εφαρμογή του παρόντος κώδικα νοούνται ως «Κατοικημένη περιοχή», η περιοχή που έχει σημειωθεί με πινακίδες ως κατοικημένη στις εισόδους και εξόδους της (άρθρο 2 εδάφ. 21). Απαγορεύεται κάθε διαφήμιση, που πραγματοποιείται με οποιονδήποτε τρόπο και μέσα σε ζώνη μέχρις εκατό πενήντα (150) μέτρων και από τις δύο πλευρές του άξονα των τμημάτων εθνικών και επαρχιακών οδών και είναι ορατή από τους χρήστες των οδών αυτών. Η παραπάνω ζώνη απαγόρευσης περιορίζεται στα σαράντα (40) μέτρα και από τις δύο πλευρές του άξονα των τμημάτων εθνικών και επαρχιακών οδών, τα οποία εφάπτονται τουλάχιστον κατά την μία πλευρά τους σε οικισμούς που έχουν εγκεκριμένο ρυμοτομικό σχέδιο ή επίκειται η ένταξή τους στο ρυμοτομικό σχέδιο, σύμφωνα με τις ισχύουσες πολεοδομικές διατάξεις ή είναι οικισμοί προ του 1923, εκτός αν το επιτρεπόμενο ανώτατο όριο ταχύτητας στα παραπάνω τμήματα είναι εβδομήντα (70)

χιλιόμετρα την ώρα ή μικρότερο, οπότε το τέλος της παραπάνω ζώνης απαγόρευσης καθορίζεται από τις οικοδομικές γραμμές, εφόσον υπάρχουν... (άρθρο 11 παρ. 1).

Από τις διατάξεις του ισχύοντος Κώδικα Οδικής Κυκλοφορίας (ν.2696/1999) ορίζεται, μεταξύ άλλων ότι, για την εφαρμογή του παρόντος κώδικα νοούνται ως «Κατοικημένη Περιοχή», η περιοχή που έχει σημανθεί με πινακίδες ως κατοικημένη στις εισόδους και εξόδους της (άρθρο 2 παρ. 1 εδαφ.24). Απαγορεύεται κάθε διαφήμιση που πραγματοποιείται με οποιονδήποτε τρόπο και μέσο, στα εκτός κατοικημένης περιοχής τμήματα των χαρακτηρισμένων εθνικών και επαρχιακών οδών και σε ζώνη μέχρι εκατόν πενήντα (150) μέτρων και από τις δύο πλευρές του άξονα των οδών αυτών και είναι ορατή από τους χρήστες των οδών. Η παραπάνω ζώνη απαγόρευσης περιορίζεται στα σαράντα (40) μέτρα και από τις δύο πλευρές του άξονα των ανωτέρω τμημάτων εθνικών και επαρχιακών οδών, που διέρχονται μέσα από κατοικημένη περιοχή, αν το επιτρεπόμενο όριο ταχύτητας στα τμήματα αυτά είναι ανώτερο των 70 km/h. Προκειμένου περί οδών που βρίσκονται εντός κατοικημένων περιοχών και το επιτρεπόμενο όριο ταχύτητας είναι 70 km/h ή κατώτερο, επιτρέπεται η διαφήμιση, με την επιφύλαξη των κατωτέρω απαγορεύσεων, στο χώρο της οδού και μέχρι τη ρυμοτομική γραμμή (άρθρο 11 παρ.1).

Από την σύγκριση των διατάξεων αυτών των δύο νομοθετημάτων προκύπτει ότι:

α) Αμφότεροι οι νόμοι αποδίδουν την αυτή έννοια στον όρο «κατοικημένη περιοχή», όσον αφορά την εφαρμογή των διατάξεων τους, δηλαδή θεωρούν αυτήν ως την περιοχή που έχει σημανθεί με πινακίδες ως κατοικημένη στις εισόδους και εξόδους της,

β) Για την εφαρμογή των ελαστικότερων (ευνοϊκότερων) ρυθμίσεων, όσον αφορά την τοποθέτηση διαφημιστικών πινακίδων (δηλαδή τήρηση μικρότερης αποστάσεως από τον άξονα της οδού) ο μεν ισχύων ν.2696/1999, θέτει ως προϋπόθεση την διέλευση της οδού μέσα από «κατοικημένη περιοχή», χωρίς να εξειδικεύει αν στην περιοχή αυτή συμπεριλαμβάνεται και η περιοχή αυθαίρετου οικισμού, ο δε προϊσχύσαν ν.2094/1992, θέτει ως προϋπόθεση να εφάπτεται η οδός τουλάχιστον από τη μία πλευρά τους σε οικισμό που έχουν εγκεκριμένο ρυμοτομικό σχέδιο ή επίκειται η ένταξή τους στο ρυμοτομικό σχέδιο, σύμφωνα με τις ισχύουσες πολεοδομικές διατάξεις ή είναι οικισμοί προ του 1923, δηλαδή αποκλείει από την συγκεκριμένη ρύθμιση τους αυθαίρετους οικισμούς.

Στην εισηγητική έκθεση του ισχύοντος ν.2696/1999, προκειμένου περί των διατάξεων του άρθρου 11 αναφέρεται ότι ο ορισμός «κατοικημένη περιοχή» αντικαθιστά τον όρο «σχέδιο πόλης» του ισχύοντος κώδικα (δηλαδή του ν.2094/92), διότι αναφέρεται σε πραγματικές και υπαρκτές συνθήκες με δυνατότητα σήμανσης και προσδιορισμού. Προκύπτει δηλαδή βούληση του νομοθέτη, να περιλάβει στη σχετική ρύθμιση και περιοχές οικοδομημένες εκτός σχεδίου πόλεως, αρκεί κατά την κοινή πείρα και τα διδάγματα της πολεοδομικής επιστήμης, να στοιχειοθετούν την έννοια της κατοικημένης περιοχής με δυνατότητα να σημανθεί και προσδιορισθεί ως τοιαύτη, δηλαδή να αποτελούν οικισμό.

Κατά την κρατήσασα στο Τμήμα άποψη απαρτισθείσα από τον Προεδρεύοντα και τους παρισταμένους Νομικούς Συμβούλους, πλην των Χρήστου Θωμόπουλου, Σπυρίδωνος Δελλαπόρτα και Σωτηρίου Παπαγεωργακόπουλου, η ανωτέρω βούληση του νομοθέτη της διατάξεως του άρθρου 11 παρ.1 του ν.2696/1999, επεκτείνεται μέχρι του σημείου, ώστε να συμπεριλάβει και οικισμούς εκτός σχεδίου οικοδομημένους νομίμως, σύμφωνα με τις περί οικοδομήσεως εκτός σχεδίου πόλεως ή οικισμών υφισταμένων προς του έτους 1923 κείμενες διατάξεις του νόμου. Αντιθέτως δεν συμπεριλαμβάνονται στη σχετική ρύθμιση αυθαίρετοι οικισμοί, δηλαδή οικισμοί οικοδομημένοι σε περιοχές που κατά τις κείμενες διατάξεις

απαγορεύεται η οικοδόμηση που επιπλέον σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 15 παρ.2 και 16 παρ. 1 και 2 του ν.1337/1983 δεν επιτρέπεται η μετέπειτα ένταξή τους στο σχέδιο πόλεως ή η επέκταση σχεδίου σε αυτές (π.χ. αιγιαλοί, παραλίες, δασικές και αναδασωτές εκτάσεις κλπ) και τούτο διότι:

α) Οι περιοχές αυθαιρέτων οικισμών λόγω του παράνομου, ακανόνιστου και άναρχου τρόπου δημιουργίας και «λειτουργίας» τους δεν έχουν αναγνωρισμένες από τον νόμο γραμμές ορίων, ούτε οικοδομικές και ρυμοτομικές γραμμές (άρθρο 2 ν.1577/85-ΓΟΚ), τόσο ως ενιαίο σύνολο, όσο και για το καθένα από τα εντός αυτών οικοδομημένα ακίνητα, με συνέπεια να καθίσταται αδύνατος ο προσδιορισμός των αποστάσεων από τον άξονα της οδού για την τοποθέτηση των διαφημίσεων.

β) Η εφαρμογή των ευνοϊκότερων ρυθμίσεων, όσον αφορά την τοποθέτηση διαφημιστικών πινακίδων και σε περιοχές αυθαίρετων οικισμών, οι οποίες (ευνοϊκότερες ρυθμίσεις), σημειωτέον, δεν συμβάλλουν στην ενίσχυση της ασφάλειας της κυκλοφορίας, θα ήταν έμμεση αναγνώριση και επιβράβευση από τον νομοθέτη της παρανομίας και αυθαιρεσίας, που διέπει τους οικισμούς αυτούς, πράγμα, που δεν συνάδει προς τις διατάξεις του άρθρου 24 Συντ/τος 1975 περί προστασίας του περιβάλλοντος και την βάσει σχεδίου χωροταξική αναδιάρθρωση, ανάπτυξη και επέκταση των πόλεων και των οικιστικών εν γένει περιοχών.

Κατά την γνώμη των μειοψηφισάντων Νομικών Συμβούλων τα κρινόμενα ερωτήματα θα μπορούσε να αποτελέσουν αντικείμενο μελέτης ενόψει της σήμανσης μιας περιοχής ως κατοικημένης. Μετά την εγκατάσταση όμως των πινακίδων σήμανσης τα εν λόγω ερωτήματα είναι χωρίς αντικείμενο, δεδομένου ότι ο ν.2696/1999 (άρθρο 2 εδαφ.21) ορίζει ευθέως ως κατοικημένη περιοχή αυτή «που έχει σημανθεί με πινακίδες ως κατοικημένη στις εισόδους και εξόδους της» και συνεπώς για την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 11 παρ.1 του ν.2696/1999 εξετάζεται απλώς το πραγματικό γεγονός της ύπαρξης ή μη σχετικής σήμανσης. Περαιτέρω το Τμήμα ομόφωνα αποφαινεται, ότι ο νομοθέτης της διατάξεως του άρθρου 11 παρ.1 του ν.2696/1999 δεν θέλησε να αποστεί των ρυθμίσεων του προϊσχύσαντος ν.2094/1992 όσον αφορά την έννοια του όρου «διέλευση της οδού από κατοικημένη περιοχή» δηλαδή εννοεί, όπως και ο προηγούμενος νομοθέτης, να εφάπτεται η οδός κατά την μία τουλάχιστον πλευρά με κατοικημένη περιοχή.

Αθήνα, 23-11-1999

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ

Ο ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΟΛΤΗΣ
ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ ΝΣΚ

Ο ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ
ΣΤΑΥΡΟΣ ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΣ
ΠΑΡΕΔΡΟΣ ΝΣΚ